

ΑΝ

Αν να κρατάς καλά μπορείς το λογικό σου, όταν τριγύρω σου όλοι τα 'χουν χαμένα και σ' εσέ της ταραχής τους ρίχνουν την αιτία.

Αν να εμπιστεύεσαι μπορείς τον ίδιο τον εαυτό σου όταν ο κόσμος δε σε πιστεύει, κι' αν μπορείς να του σχωρνάς αυτή τη δυσπιστία.

Να περιμένεις αν μπορείς, δίχως να χάνεις την υπομονή σου, κι' αν άλλοι σε συκοφαντούν να μην καταδεχτείς ποτέ το ψέμα, κι' αν σε μισούν, εσύ ποτέ σε μίσος ταπεινό να μην ξεπέσεις, μα να μην κάνεις τον καλό ή τον πολύ σοφό στα λόγια.

Αν να ονειρεύεσαι μπορείς και να μην είσαι δούλος των ονείρων, αν να στοχάζεσαι μπορείς, δίχως να γίνει ο στοχασμός σκοπός σου, αν ν' αντικρίζεις σου βαστά, το θρίαμβο και τη συμφορά παρόμοια κι' όμοια να φέρνεσαι σ' αυτούς τους δυό τυραννικούς απατεώνες, αν σου βαστά η ψυχή ν' ακούς όποιαν αλήθεια εσύ είχες ειπωμένη, παραλλαγμένη απ' τους κακούς, για να ναι για τους άμυαλους παγίδα ή συντριμμένα να θωρείς όσα σου 'χουν ρουφήξει τη ζωή σου και πάλι να ξαναρχινάς να χτίζεις μ' εργαλεία που 'ναι φθαρμένα.

Αν όσα απόκτησες μπορείς σ' ένα σωρό μαζί να τα μαζέψεις και δίχως φόβο, μονομιάς, κορώνα ή γράμματα όλα να τα παίξεις και να τα χάσεις και απ' αρχής, ατράνταχτος να ξεκινήσεις πάλι και να μη βγάλεις και μιλιά γι' αυτό τον ξαφνικό χαμό σου.

Αν νεύρα και καρδιά μπορείς, και σπλάχνα και μυαλό όλα να τα σφίξεις να σε δουλέψουν ξαναρχής, κι' ας είναι από πολύν καιρό σωσμένα και να κρατιέσαι πάντα ορθός, όταν δεν σου 'χει τίποτε απομείνει παρά μονάχα η θέληση, κράζοντας σε όλα αυτά «βαστάτε».

Αν με τα πλήθη να μιλάς μπορείς και να κρατάς την αρετή σου, με βασιλιάδες να γυρνάς, δίχως απ' τους μικρούς να ξεμακρύνεις.

Αν μήτε φίλοι, μητ' εχθροί μπορούνε πια ποτέ να σε πειράξουν, όλο τον κόσμο αν αγαπάς, μα και ποτέ παρά πολύ κανένα.

Αν του θυμού σου τις στιγμές, που φαίνεται αδυσώπητη η ψυχή σου, μπορείς ν' αφήσεις να διαβούν την πρώτη ξαναβρίσκοντας γαλήνη, δική σου θα 'ναι τότε η Γη, μ' όλα και μ' ό,τι πάνω της κι' αν έχει και κάτι ακόμα πιο πολύ: Άντρας αληθινός θα 'σαι, παιδί μου.

Δυο λόγια για τον ποιητή:

Ο Τζόζεφ Ράντγιαρντ Κίπλινγκ (30 Δεκεμβρίου 1865 - 18 Ιανουαρίου 1936) ήταν Βρετανός συγγραφέας και ποιητής. Είναι ιδιαίτερα γνωστός για το Βιβλίο της ζούγκλας (1894), το μυθιστόρημα Κιμ (1901), το διήγημα και το ποίημα "Αν..." (1895). Το 1907, του απονεμήθηκε το Νόμπελ Λογοτεχνίας. Ήταν ο πρώτος αγγλόφωνος συγγραφέας που κέρδιζε το βραβείο αυτό και μέχρι σήμερα αποτελεί το νεαρότερο κάτοχο Νόμπελ Λογοτεχνίας.

Ο Ράντγιαρντ Κίπλινγκ αποτέλεσε έναν από τους πολυγραφότατους και πιο σημαντικούς συγγραφείς και ποιητές σε παγκόσμια κλίμακα καταφέροντας όχι μόνο να γίνει ιδιαίτερα αγαπητός από κοινό και λογοτέχνες.

